न्दसोवहुलमिति संज्ञायां ह्रस्वत्वं पुरुषरिपुपुराल्लङ्कातः निर १२ सर्गः
गमत् निष्क्रान्तः अभयः सन् नरपतिचरणौ रामस्य पादौ
अरिभिरपि नुतौ शूरत्वात् श्रुकइतीट्प्रतिषेधः नवितुं प्रणाम
पूर्व्वकं स्तोतुं अनेकार्थत्वाद्धातूनां नन्तुमित्यर्थः॥ ८६॥

इतीत्यादि। असौ विभीषणइत्युक्तप्रकारं वचनं असकृद्वारं भ०
वारं प्रसभं बलात् रजनिचरपतिं रावणं अभिदधत् वदन् नर
पतेरामस्य चरणौ नवितुं स्तोतुं पुरुषरिपोराक्षसस्य पुरात्
लङ्कायानिरगमत् निर्गतवान् वचनं कीदृशं वहुगुणं औदार्य्यादि
गुणयुक्तं असौ कीदृशः अभयः न विद्यते भयं यस्य रामचरणौ
कीदृशौ अरिभिरपि नुतौ स्तुतौ नुलस्तुतौ वेमूदित्यादिना वेम
त्वात् नेमडीश्वीदिद्वेमइति इम्निषेधः नुवितुमिति पाठे नूशि
स्तवनइत्यस्य रूपं रजनिचरइति संज्ञाशब्दः तेन संज्ञायां वहुलं
ह्रस्वइति केचित् रजनिशब्दऔणादिकोह्रस्वान्तइति विद्यासा
गरः वस्तुतोऽप्येवमेव रजनिजनितगुरुजागररागकषायित
मलसनिमेषमिति जयदेवः सखि रजनिरर्द्धं गतवतीति कालि
दासः दीर्घान्तता तु पाछोनादीत्यादिना पक्षे ईव्विधानात्। प्रह
रणकलिका नाम वृत्तं तल्लक्षणं यथा नणभनलगिति प्रहरणक
लिका॥ ८६॥

अथ तमुपगतं विदितसुचरितं पवनसुतगिरा
गिरिगुरुहृदयः। नृपतिरमदयन्मुदितपरिजनं स्वपुर
पतिकरैः सलिलसमुदयैः॥ ८७॥

इति श्रीभर्तृहरिकृते भट्टिकाव्ये द्वादशः सर्गः॥१२॥